

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt. 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, nov. 22. 1868. 47. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Telegraphi sürgönyök.

Túl a Tiszán. Mostanában nagyon édes itt az élet. Hogy hogy? ugy hogy főtisztelendő Édes Albert ur érezve a közelgő követválasztás rá nézve igen kétes reményü napjait.. korteseinek nagyban osztogatja a czukrot ... mézes szavakban.

Bizony azoknak a szegény választóknak annyi keserüség után, mennyit a nagytiszteletü ur velük elnyeletett.. el is kél már egy kis édesség.

Szabadszállás. Nagytiszteletü Szász Károly ref. kanonok ő nagysága egy cseppet sem busul azon, hogy zsirosszáju választói neheztelnek reá azon kegyességeért: hogy áhitatosan prédikálgatott a szent szék fentartása mellett; mert nagyon bizik ő tisztelendő atyasága, hogy a titkos alapból az ő korteseinek is majd csak kikerül a napszám. Választói azt suttogják, hogy a közelebbi adventi napok alatt Rómába fog utazni, némelyek szerint hogy a pápa borbélya által rántassa le szakállát és bajusszát, — mások szerint pedig azért, hogy ujabban megjelenendő költeményeit Antonellinek fogja ajánlani.

Pestmegye dabasi kerület. Annyi itt a követjelölt, mint nyári eső után a gomba, de a sok között egyetlen egy van olyan a ki elmeri kiáltani hogy: „éljen Kossuth!" s ez Halász Boldizsár! a többi politikai hitvallás tekintetében nem tudni, kicsoda micsoda? olyan bizonytalan valami, mint a liceum —jázmin, melyről tul a Dunán azt tartják, hogy „sem fü sem fa."

Ezen szapora követjelöltségnek azt mondják, hogy Márkus Dani pándi jegyző az oka, a ki elhitette a kerületbeli compossessorátussal, hogy a képviselői álláshoz a mai időben.. elég a fertálymágnási tempó, meg ha ki tudja azt mondani, hogy „szavazzunk."

Pest. Asbóth János ur Áldorrali duelluma következtében szánandó állapotban szenved. Ugyanis az elvetemedett Nép Zászlójának mokra szerkesztője leszelt egy darabkát Asbóth ur füléből, hogy beszámolhasson vele báró Kemény Zsigmondnak; ennélfogva most a megfületlenitett szenvedő félfülére nagyot hall.

Eredeti levelek.

LXXXIII.

Kedves komám Matyi!

Mikor a nyájbul eltéved valami jószág, oszt megint megkerül, kedvesebb a mint a többi.

Láddi pajtás megirtük ugyi, hogy hát Tisza és Ghiczy uramék is vissza kerültek a baloldalhoz, ki derült az igazság, felnyilt mán a szeme Deák uram sok katonájának, mer hát látja, hogy Deák uram egésszen felakarja tálalni czuspájsznak Magyarországot mindenféle jussával a nimetnek.

Hanem most mán osztán ha az egész baloldal kezet fog egymással, majd mondogathatják a jobboldalas petákos Deák gyerekek a deklinatiót ott magokba, hanem hát a feki se hallgat ükemékre, oszt majd csak ugy kinlódnak széles bölcsesigektől, mint a vizesbélü garajczáros fagygyu gyertya a marha ólba.

Nem lesz hát mán a baloldalas urak közül egy sem teligatyás, doróton mozgató fabáb, a meiket ha egyik vagy másik nimet rángat, hát ugrál kinjába az istenteremtette.

Hanem hiszen van helyekbe elég jobbódalas szajkó! a kik mind csak azt károgják, mit Beust és Deák uramék akarnak, ezért igírnek osztán ugy suttyomban nekik a hódvilágba uj országot, drága szép katonát, meg mindent, mán osztán hogy lesz e belőlle valami? a mán megint más kérdés.

Hejj pajtás! nem hiszem, hogy annak a Deák uramnak még a hasa is tele ne vóna bölcsességgel, nem hiába jutott a pártjának is belőlle, hogy ugy teli van a szája tüle mindegyiknek.

Egye ki a feki a dógát, pajtás azt tapasztalom, hogy valamennyi nagy hasu pohos ember van, kivált a papok közt, mind a szeginy ember zsirján hizik a meg; osztán azt gondolja a világ, hogy ha mán nagy a hasa, hát mán esze is van, pedig fekit van, láddi komám a kanonok azir íl olyan jól, hogy meghizhassík, nagy hasat ereszthessík, oszt mingyá könynyebben válik belőlle püspök.

Azt olvastam az ujságból pajtás, hogy Kuhn gyenyerális uram leakar köszönni a ministérjom-

...? — hejj eszem azt a drága paszamántot ott a ... körül, be gyöngy gondolat jutott eszibe; bár ...indenrül lemondana ü kigyelme, bizony elmondanék érette egy miatyánkot, oszt ráadásul még a tiz parancsolatot és a hiszek egyet is.

Hát ha még ezelőtt 8 hónappal jutott vóna eszibe az ilyen becsületes szándék? — na de hát tudom én azt, hogy nem egyébb az ő szándéka fiktiózásnál, majd bizony bolond vóna, hogy azt a jó jövedelmező hivatalt ott hagyná, a hun nem kell egyebet tenni, mint a puskára pinzt meg pinzt kérni — oszt azir még se pukkan az a hátuljukas most se.

Olyan lehet biz az a minister hivatal komám, mint mikor az egér belevájja magát a sajt közepire oszt elkezd benne szent fogadást tenni, hogy mán neki semmi sem kell, le mond a világ minden gyönyörüségéről, — igen, mert van mit enni, mig kinem döglik belőlle.

Hanem ni pajtás, ugyan elővette a hasfájás Pálfi uram ujságát az Esti Laput, — szüköl ükeme, hogy a kutyák harminczadjára jut, majd olyan lesz ez a bolond ujság pajtás? mint az a kutya a meik a karó közzé szorul, oszt kinjába farkat csóvál annak a ki agyon püffenti.

Szüköl a közösügyes quótás nemzettsig öcsém erősen, érzik hogy mahónap lesz ne mulass.

Borsszem Jankó is ugy érzi magát, mint kutya a kutban — ki van mondva már a sententia a közösügyes nyavalyára, hogy tisztulj —pusztulj — ma hónap vige lesz a jó koncznak.

Borsszem Jankó is mehet a furujával rongyot meg nyulbört szedni, nem lesz a ki fizesse.

A feki tudja, hogy jutott a kezembe egy Borsszem Jankó ujság, láttam benne a menkő üsse meg gazdástól, milyen galádul hirdeti, hogy valami nimet pernahájder mezitelen asszonyságokat árul kipbe három forintér; — e már ecsém még is gyalázat, hogy a szeginy fejir cselédeket ilyen olcsóvá teszi ez a pogányhitü ujság.

Olvastam azt is, hogy az oláhok erősen trüszkölnek ránk pajtás, náthás hát az az oláság egye fel a feki, jó vóna nekik valami erős izzasztó.

Hát az a sok hasmenős nimet tán azirt mondott le a teligatyáskodásról, hogy filti az irhát Pesten? be örülök rajta, hogy már egyszer elirtem hogy fil a nimet tüllünk még akkor is, mikor a maga jussát akarja védelmezni.

Na de hát jól van ez igy is czimborám — bomlik a sok akasztófára való (Somogyban meg Zalában), majd csak lesz mán nekünk minn nevetni,

hejj pedig pajtás! ha osztán mink elkezdünk nevetni az árggérussát, csak ugy sorba pukkadozik meg mirgibe az a sok quótás atyafi! mer hát mindég azt hallottam én, hogy a nevet legjobb izüen, a ki utoljára nevet.

Isten áldjon meg pajtás. Kivánom, hogy rövid idő mulva

Adjon isten minden rosszat,
A Naplónak, Hirmondónak.
Hóttig való bubánatot . . .
Esti Lap és Borsszem Jankónak.

Karakán Marczi,
gulyásbojtár.

Nógrádi krónika.

a jövőkor számára jegyzette

A VÉN KRÓNIKÁS.

Közeledik vala pedig lassan az idő, midőn e hitvány év is a semmiségnek örvényébe sülyedend!

Egyeseknek elvétve talán hozott nehány vidám perczet, de maga a nemzet, — melynek még megmaradt csekély kincseit is elharácsolá — sirva fog emlékezni reá.

Minthogy azonban több nevezetes események adák vala elő magokat e siralmas évben; mindazokat ime feljegyzi vala a vén krónikás.

Numero 1. Ezen évben kezdettek virágzani a demokratikus eszmék, alakultak demokrata körök; és

ugyanezen évben, árasztá el sáskaként Festetics minister nemes levelekkel az országot.

2. Ezen évben jutott érvényre a sajtószabadság; és

ugyanezen évben dijaztatának börtönnel az igazak, kik kimerék mondani az igazat.

3. Ezen évben hozatott törvény a honvédelmi hadsereg felállitására; és

ugyanezen év vége felé, midőn a jámbor magyar nép, nyugtalan szomszédok által fenyegettetik, nem áll rendelkezésére egyetlen egy szál honvéd sem.

4. Ezen évben mondatott ki, hogy az elhanyagolt népnevelési rendszer reformáltassék; és

ugyanezen évben tömegesen vonulnak be az országba a müvelt államokból elüzött jezsuiták.

5. Ezen évben hullottak le egész Némethonban, az elitéltek kezei és lábairól az emberiséget lealázó békók; és

ugyanezen évben, miként vadász ebek, — kötélre füzve kisértettek a város főutczáján keresztül a toloncz ok.

6. Ezen évben mondatott ki a teljes vallási szabadság; és

ugyanezen évben prédikált kenetteljesen Deák Ferencz a szent székek fennmaradása mellett; a b. gyarmati tanár pedig elüzetik vala tanári székéből, miért hogy református nővel merészelt a szent házasságra lépni.

7. Ezen évben alakult nálunk a népkör, azon dicsérendő czélból, hogy derék polgáraink nemesebb szellemi élvezetekben is részesüljenek; és

ugyanezen évben, ugyanott, egész éjen át folyik a ferbli és más hazard játék, és nyiratnak a jámbor juhocskák.

8. Ezen évben fogadta kebelébe a nemzet zsidó atyánkfiait, és

még ugyanezen évben megis szálta őket nemzetük átka a pártoskodás és korteskedés szelleme.

9. Ez évben tért vissza századok lefolyta után a fényes Eszterházy család ősei honába! és

ugyanezen évben a herczegi uradalmak egymásután vándorolnak uj polgártársaink kezei közzé.

10. Ezen évben foglalkoznak az illetők, a világ béke megalapitásával; és

ugyanezen évben, hátultöltő puskák, ágyuk, és más legujabban feltalált gyilkoló szerekkel, naponként tétetnek próba kisérletek.

11. Ezen évben bocsátott forgalomba Lónyai minister nagymennyiségü (?) arany, és ezüst magyar veretü pénzeket; és

ugyanezen évnek vége felé, egy darabot mint unikumot mutogatott belőle bementi dij mellett, egy medve tánczoltató talián.

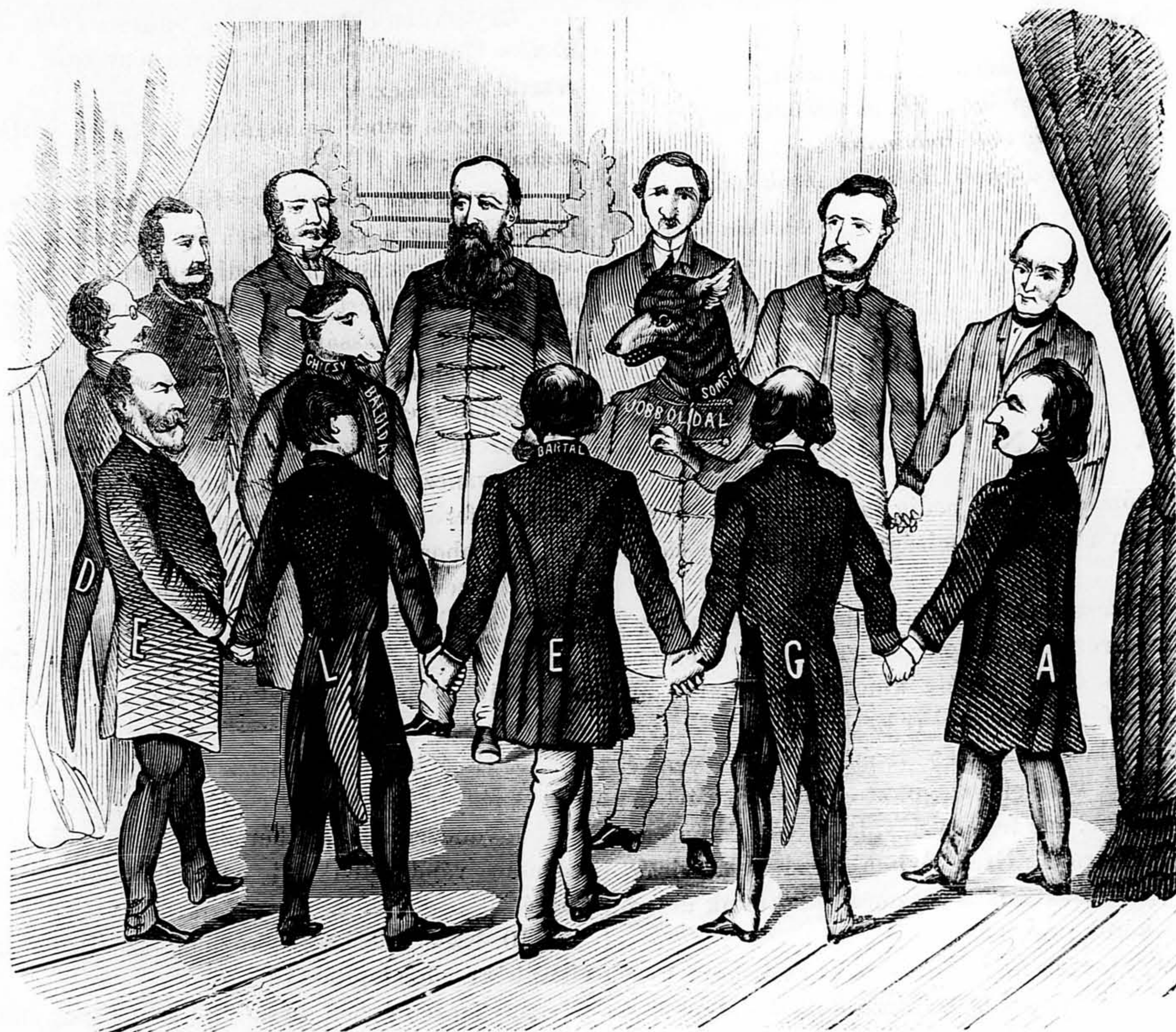
12. Ezen évben lépett ki nehány érdemteljes hazafi a delegátióból; és

ugyanezen évben lépett be helyettük oda nehány érdekteljes hazafi! tandem.

Politikai

I

Melyet Bécsben igy játsztak

és ez tetszett a németnek.

13. Ezen évben élvezé a deákpárt az ország-gyülésen a lelkiismeretes majoritás minden kéjeit, s használtatának mint ujonnan feltalált szavazógépek; és

ugyanezen évben tették ki a képviselő házból ezen szavazó honatyák szürét.

Sziporkák.

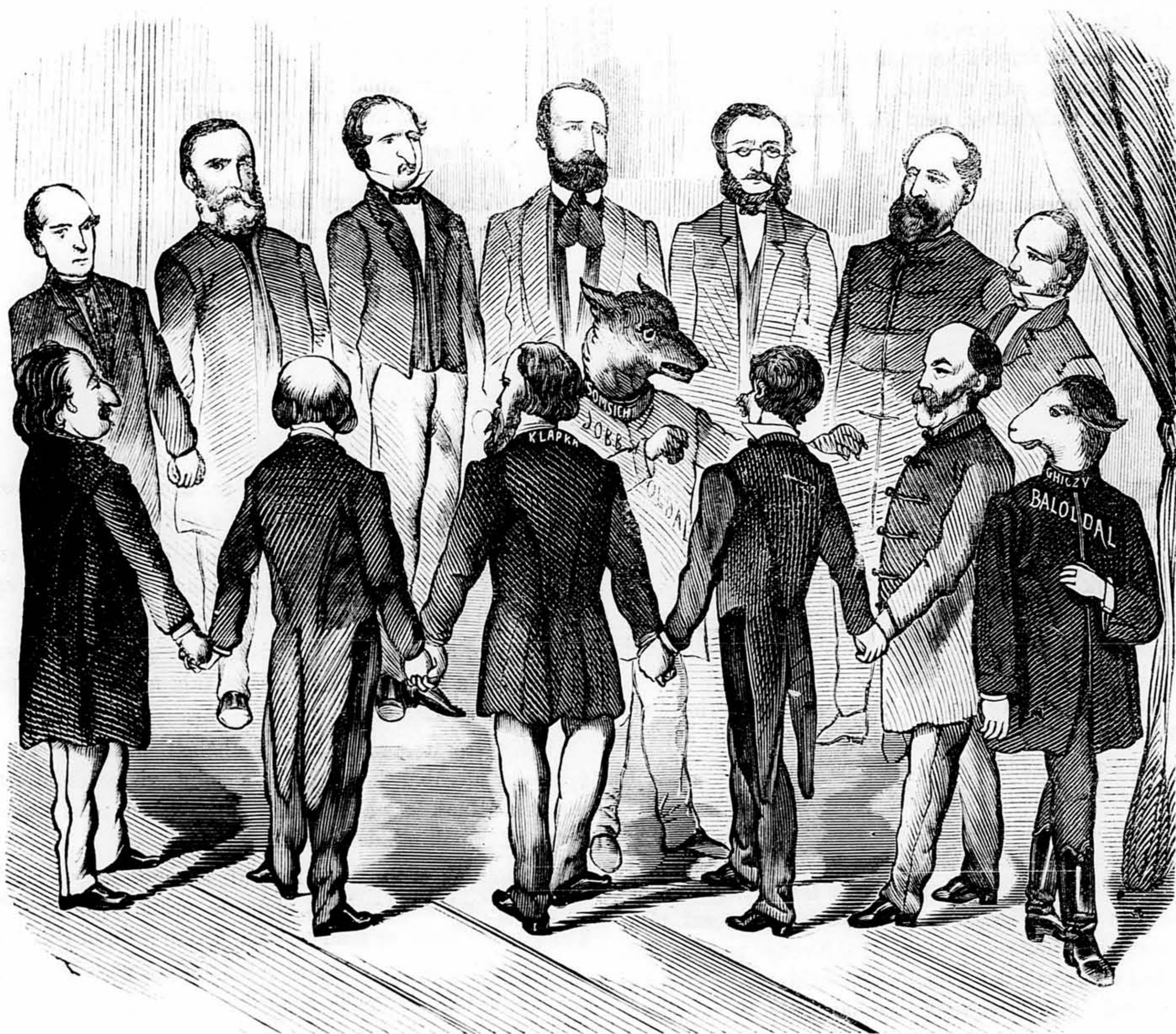
„Meghaltál? — kérdezé megijjedve Ferkó pajtását, kit véletlenül ugy meg kommintott fokosával, hogy az azonnal végig nyult a gyepen.

Nem —, felelé az — hanem nem tudok beszélni, mert a mint látod megnémultam.

társasjáték.

II

Pesten pedig igy játszanak

és ez tetszik a magyarnak.

Tánczvigalom alkalmával kérdezi egyik növendék a másikat:

Ugyan ki azon világ csufja ott ama tarka barka ruhában?

Az az én Pepi leányom, — lön a válasz.

„Oh beh szeretetre méltó kis angyal“ — zárja be a kérdezőnő.

Furcsa Muki nagyon hiven tudá utánozni a szamár orditását.

Történik, hogy nővére egyik barátnéjánál tölti több fiatal leányokkal a délutánt, midőn a szomszédságban levő kolostor fráterjainak a szamara vizhordásból megtérve — elbődité magát.

Erre Muki nővére pajzánul tudatja barátnéival:

„Halljátok a bátyám is jön már.

A közösügyes boldog Magyarország hagymakoszoruzott füzfapoetájának ismét jelent meg a „**Magyarország és a nagy világ**“-ban egy lutskos népköltészeti remeke, mit ezennel sietünk mi is a békési választók kedveért ide drukkolni s egyszersmint kadentiát csinálni reá.

Véknyan vagyunk.

(Népdal!!???)

Hórihorgas jegenyefa!
Csekély árnyék van alatta,
Véknyan vagyunk édes rózsám!
Rég biztatgatsz, nem jösz hozzám?

Terebélyes nagy diófa!
Özönnel a dió rajta,
Sok a kérőd ugy-e babám?
Azért nem is hederitsz rám.

Szakáll Lajos.

Csehül vagyunk.

(Solo fujja a békési követ.)

Hórihorgas a kut géme,
A követtség hej de kéne . .
De mert abból nem lesz semmi . . .
Jobb lesz tán haza se menni?

Terebélyes nagy diófa!
Ott kesergek én alatta;
Azt danolja a tó vége:
Futts a Szakáll követsége.

Barkó Lajos.

Egy deputátió furcsa-illetőleg egy furcsa deputátió története.

1868-ik esztendőnek november havában Nagy-Váradon történt biz ez, aki nem hiszi, hogy ott történt, menjen és kérdezze meg bárkitől, mindenki eltudja mondani, még a legutolsó csizmadia inas is.

Azt ország világ tudja, hogy november havában ködös és hüvös idő van, az éjszakák pedig kissé sötétek nemcsak Nagyváradon, hanem másutt is.

Nagy-Váradon még eddig finom photogénnel világitanak az utczai lámpák, azaz világitanának, hogyha égnének, de mivel nem világitanak tehát nem égnek.

A város érdemes polgármestere rendesen még világos időben szokott hazamenni, mikor t. i. az utczai lámpák felgyujtva nincsenek s emiatt ő bizony nem is láthatja, hogy mi történik; a rendőrség csakis reggel szokván haza menni, (megtörténhetik azonban az is hogy olyankor megy haza mikor illuminálva van), ennélfogva nem látja a sötétséget.

Igy történt aztán hogy f. évi November 1-től óta a városnak utczai lámpái csendes haldoklással már 9 órakor kimultak a sötétségben és lőn csendes az egész város és senki nem garázdálkodék vala, csak némely értelmes ember vette észre, ki a nemzeti kasinóból 9 óra után indult haza, hogy a város azért fizet az éjszakai világitásért, hogy az erkölcsiség a sötétség palástja alatt megmentessék a világosságtól.

És ezen emberek elmenének a polgármester urhoz megkérdezni, hogy hát tulajdonképen miért is fizet a város? azért-e, hogy az utczák nappal legyenek világosak vagy hogy éjjel legyenek sötétek?

Az érdemes polgármester ur azonnal elhatározta hogy deputationális visitatiót tart a sötétség felett.

És megindul vala a visitationalis deputatió este 8 órakor és a visitationalis deputatiónak tagja vala egy rendőrségi közeg is.

Mikor a deputationális visitatió megindult, fényesen ragyogtak a lámpák, és örvendett vala az érdemes polgármester ur szerfelett.

Egyszer azonban nagy kiabálást hallanak amint épen egy utczából kiérnek, és a mint visszatekintenek, hát nem látnak semm it a nagy sötétségben, mert ime akkorra a lámpák mind kialudtak vala.

Szólitják azonnal a rendőri közeget, hogy nézné meg a bajnak és lármának okát, de uramfia! a rendőri közeg sehol sincs, se mmi nyoma. Talán a föld nyelte el?

Kiabálnak, hol,s merre volna? És a kiabálás az utcza másik végéről jön, hogy ott biz őt valami titkos erényimádók elcsipték, egy kicsit megvizsgálták, hogy mi volna nála és amit találtak, biz azt mind zár alá vették.

Nosza nem kell több ami deputationális visitátiónknak sem, aló vesd el magad, futott a még fényes utczákon haza felé.

Hát a rendőri közegből mi lett?

A lett belőle, hogy ugy elrémitette a városi rendörséget, hogy biz azok még nappal is alig mernek kilépni az utczára, nemhogy éjjel járnának. A képviselői testület most már aligha királyi biztos kiküldéseért nem folyamodik Wenckheim belügyminister ő excellentiájához.

A muzulmán.

A muzulmán keletnek fordul
Midőn imáját rebegi,
Hivén . . hogy Allah csak igy ad
Örök boldogságot neki.

Ilyen a „**jobboldal**“ is szegény!
Mindig nyugotra pislogat,
Mivel Lajthán tulról reményli
A zsiros hivatalokat.

SZITTYA.

Adoma.

Nemes és vitézlett Strokay uram kiküldé rétjére a cselédjét, hogy mint a gólyalábu halál lekaszálja az embereket, ugy ő is kaszálja le rétjén a füvet.

Ki is ment a cseléd a rétre, de mivel a nap afrikás meleg köntösét huzta magára, többet köszörült mint kaszált!

De kiment aztán délután az ur is s látva, hogy az Ambrózs kevés füvet tett még kaszájának martalékává — imigyen szóla vala neki:

„Ambrozs! ne csak fenjél, hanem menjél.“

Ezen biztató szavak után az Ambrozs irgalmatlanul vágta rendre a füvet, persze csak a nagyjából, az urnak természetesen ez sem tetszett, hanem azt kivánta, hogy egészen tövön vágja a füvet, szól vala tehát neki ismét ilyeténképen:

„Ambrozs ne csak menjél, hanem fenjél.“

Azóta a gyóniaknak, ha lusta kaszásuk van idézik a központdabeszéddé vált biztató igét „Ambrózs ne csak fenjél, hanem menjél.“

Ha pedig fris a kaszás, de rosszul kaszál, akkor meg „Ambrózs ne csak menjél, hanem fenjél.“

Kurucz dalok.

I.

Átok fogja ezt a magyart,
Mindig egymásra fen agyart . .
Savanyubb a vaczkornál.
De ha német simogatja:
Az ingét is oda adja,
S jámborabb a báránynál.

II.

Hogy kell ágast fejni?
Hasztalan s hiában. . .
Megmutatta a balközép
Bécsnek városában.

Pesten szégyenlik már
Ezt a mesterséget,
A ki főzte, a sem eszi . .
A keserüséget.

Most már csak magában
Kotyvaszt a konyhában . .
Deák és a pártja. —
Majd meglássuk, hogy tálalnak
Izlel-e majd a magyarnak
Beust lévén szakácsa.

48.

Adakozás.

A svájczi vizkárosultak részére Czegezy János 30 kr.

A szeretet fillérei.

A Ludas Matyi kiadó-tulajdonosára rótt 600 frt pénzbirság fedezéséhez járultak:

Glöckner Keresztély Felső-Nánáról 20 kr. Lenkey Pál Sziliczéről 70 kr. Türr Ferencz Keszthelyről 30 kr. **Henczidáról:** Tanka Sándor 40 kr. neje Szabó Erzsébet 10 kr, Győri Mihály 10 kr. Nagy János 20 kr. Nagy Sándor 10 kr. Adány János 10 kr. Horváth Imre 20 kr.

Összesen 2 frt. 40 kr.

E szives adományokért **köszönetét fejezi ki a szerkesztőség.**

Politikai diskurszus

Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály: Na szomszéd! átestek e már a képviselő választáson? nem is gondoltam, hogy a zsidók is értsenek a korteskedéshez.

Iczik: Nü nü khurteskedéshez .. a zsidó thodja khend nem khurteskedik suha, hanem csakh liczithál ... mosthan vult lássa khend Pest-Bodán a legnagyubb licitátió.

Mihály: Miféle licitátiót ért Iczik szomszéd!

Iczik: Hát lássa khend Mihály gazda! eddig a zsidó csak a nyólbürre, birka, vagy a lubürre licitált, a khotyabür is khezd ugyan elütte khedves lenni, miutha emáncipálthák ... hanem musth még is csakh nemesebb bürre licitál .. emberbürre hallja khend ... eddig lássa khend nem adutt a zsidó a lelkiismeretért egy veres hagymát ... musthan lássa khend drágán megveszi a szavazatut is.

Mihály. Hát aztán szomszéd mennyit adtak egy szavazatért a jelöltek?

Iczik. Az atthul fögg thodja khend, hugy hány darab actiája van a jelültnek; mert hát lássa Mihály gazda! a zsidó szeret alkhodni, s a khit üth furinthun megvehet ... azért bizuny nem ad thizet. A Lédig Sleim kidrukkolt egy szavazatért a bürzén fünf Gülden und ein fiertl Gans von forderes ... de már a Herr Móresz von Gansléber thonácsusnak fükhürtese Miksics urszágus vásárt csaputt Bodán veszthegetett hallja khend .. miuthán egy egy vuksért reszkhiruzutt thiz fhurintut és 2 fiertl Gansel von hinteresz ...

Mihály. Azért volt hát Pesten a mult héten drága a lud hogy mind a congressusi korteseknek kellett.

Ludas Matyi gyorspostája.

Azon t. cz. előfizetőinknek, kik Ludas Matyi oct.—deczemberi évnegyedére csak **1 frtot** küldöttek 1 frt. 50 kr. helyett, tisztelettel jelentjük, hogy a jelen 47-ik számmal előfizetésük lejár; kérjük tehát a deczember hónapra eső 50 krnak mint előfizetési árnak vagy utánpótlására vagy pedig az előfizetés megujitására.

Az előfizetés megujitása esetén postaköltség gazdálkodás tekintetéből czélszerü ha polgártársaink az előfizetést ugy teszik, hogy az rendes évnegyedre üssön ki, mivel ugy tapasztaltuk, hogy lapjaink expediálása körüli tévedés leginkább csak is a csonka évnegyedes előfizetőknél szokott előfordulni.

Zsarnay Antalnak Iglóra: a „Pecsovics" czimü humoristikus lap még september hóban megszünt.

Rajzoló **Blumberg.**] Felelős szerkesztő: **BÉNYEI ISTVÁN.** Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18.